

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2874/23
27.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Станиславе Митровић, председника већа, Јасне Лозук и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Берислав Илић, адвокат из Обреновца, Краља Петра I бр. 24, против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Ненад Минић, адвокат из Београда, Славољуба Вуксановића бр. 12, као правних следбеника пок. ГГ, бивше из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., као правних следбеника пок. ЕЕ бившег из ... и ЖЖ који је и правни следбеник сада пок. ЕЕ бившег из ... и сада пок. ЗЗ бивше из ..., чији је пуномоћник Оливера Поповић Јадранин, адвокат из Београда, Војводе Миленка бр. 5/II, ради утврђења и по противтужби туженог ЖЖ и као правног следбеника пок. ЗЗ, поступајући по тужби и противтужби ради утврђења, одлучујући о жалбама тужиоца и туженог ЖЖ и као правног следбеника сада пок. ЗЗ изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду – Судска јединица у Обреновцу П 4168/10 од 13.3.2012. године исправљене решењем истог суда П 1468/10 од 7.9.2015. године, након одржане расправе пред другостепеним судом дана 27.9.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Другог основног суда у Београду – Судска јединица у Обреновцу П 4168/10 од 13.3.2012. године исправљена решењем истог суда П 1468/10 од 7.9.2015. године.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца ЖЖ из ... па се утврђује да заоставштину пок.ИИ, бившег из ..., сачињавају непокретности саграђене на к.п.бр. ... КО ... површине 0.18.07 ха и то сувласнички удео од 22/100 идеалних делова на стамбеној згради на Г димензија 11,45x11,40м која се састоји од три собе, кухиње са шпајзом, купталила, предсобља и терасе и сувласнички удео 10/100 идеалних сувласничких делова на помоћној стамбеној згради димензија 10,60x6,45 м а која се састоји од дневног боравка са нишом, спаваће собе, оставе и терасе са недовршеним поткровљем што су тужени ЖЖ и правни следбеници пок. ЕЕ и пок. ЗЗ као правни следбеници сада пок. ИИ дужни признати дужни признати.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца ЖЖ из ... у преосталом делу којим је тражио да се утврди да заоставштину пок.ИИ бившег из ... преко досуђеног сувласничког удела од 22/100 идеалних делова на стамбеној згради на Г димензија 11,45x11,40 м која се састоји од три собе, кухиње са шпајзом, купталила, предсобља и

терасе, за тражени сувласнички удео 20/100 идеална сувласничка удела на економском објекту дим.11,50x8,10м који се састоји од гараже са каналима, свињца, две просторије, надстрешнице и летње кухиње, за тражено искључиво власништво на штали дим.10x7 м која се састоји од две просторије и ходника, за тражени сувласнички удео од 29/100 идеална сувласничка дела на кошу са амбаром за жито са надстрешницом и тремом димензија 6x5м, за тражено искључиво власништво на бунару и сувласнички удео од 25/100 идеална сувласничка дела на фуруни и пушници, као и у делу захтева којим је тражено да тужени ЖЖ и правни следбеници пок. ЕЕ и пок. ЗЗ дозволе да се тужилац као наследник пок.ИИ на основу ове пресуде као табуларне исправе укњижи у јавним књигама као сувласник.

ОДБИЈА СЕ противтужбени захтев туженог ЖЖ и као правног следбеника тужене ЗЗ, да се утврди да је по основу сопственог рада и средстава са уделом од по 1/2 на 90/100 идеалних делова стекао својину на стамбеној згради на Г димензије 11,45x11,40 м која се састоји од три собе, кухиње са шпајзом, купатила, предсобља и терасе, те да је на основу сопственог рада и средстава стекао искључиву својину на помоћној стамбеној згради димензија 10,60x6,45м која се састоји од дневног боравка са нишом, спаваће собе, оставе и терасе са недовршеним поткровљем, економском објекту дим.11,50x8,10м који се састоји од гараже са каналима, свињца, две просторије, надстрешнице и летње кухиње, на кошу са амбаром за жито са надстрешницом и тремом димензије 6x5м и на фуруни и пушници као и на штали, магази, чардаку и бунару, која имовина не представља заоставштину сада пок.ИИ што су тужени ЖЖ и правни следбеници пок. ЕЕ као правни следбеници сада пок.ИИ дужни признати и дозволити да се тужени укњижи на наведеним објектима са идеалним делом од по 1/2.

Свака странка сноси своје трошкове поступка.

Образложење

Побијаном пресудом исправљеном решењем од 7.9.2015. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да заоставштину пок.ИИ, бившег из ..., сачињавају непокретности саграђене на к.п. бр. ... КО ... површине 0.18.07 ха и то сувласнички удео од 55/100 идеалних делова на стамбеној згради на Г димензија 11,45x11,40 м која се састоји од три собе, кухиње са шпајзом, купатила, предсобља и терасе, сувласнички удео од 10/100 идеалних сувласничких удела на помоћној стамбеној згради димензија 10,60x6,45м која се састоји од дневног боравка са нишом, спаваће собе, оставе и терасе са недовршеним поткровљем, сувласнички удео 20/100 идеална сувласничка удела на економском објекту дим.11,50x8,10м који се састоји од гараже са каналима, свињца, две просторије, надстрешнице и летње кухиње, искључиво власништво на штали дим.10x7 м која се састоји од две просторије и ходника, сувласнички удео од 29/100 идеална сувласничка дела на кошу са амбаром за жито са надстрешницом и тремом димензија 6x5м, искључиво власништво на бунару и сувласнички удео од 25/100 идеална сувласничка удела на фуруни и пушници, што су тужени ЖЖ, ЕЕ и ЗЗ дужни признати и дозволити да се тужилац, као наследник пок. ИИ на основу ове пресуде као табуларне исправе, укњижи у јавним књигама као сувласник. Ставом другим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев тужених ЖЖ и ЗЗ, па је утврђено да су они, по основу сопственог рада и средстава, сваки са уделом од по 1/2 на 45/100 идеалних делова на стамбеној згради на Г димензија

11,45x11,40 м која се састоји од три собе, кухиње са шпајзом, купатила, предсобља и терасе, стекли својину сваки са уделом од по 1/2 делова на 90/100 идеална сувласничка дела на помоћној стамбеној згради димензија 10,60x6,45м која се састоји од дневног боравка са нишом, спаваће собе, оставе и терасе са недовршеним поткровљем, сваки са уделом 1/2 дела на 80/100 економском објекту дим.11,50x8,10м који се састоји од гараже са каналима, свињца, две просторије, надстрешнице и летње кухиње, удела 1/2 дела на делу од 71/100 идеална сувласничка дела на кошу са амбаром за жито са надстрешницом и тремом димензије 6x5 м и уделом од по 1/2 на сувласничком уделу на 75/100 идеална сувласничка дела на фуруни и пушници која имовина не представља заоставштину сада пок.ИИ што су тужени ЖЖ и ЕЕ као правни следбеници сада пок.ИИ дужни признати и дозволити да се тужени укњиже на наведеним објектима сваки са идеалним делом од по 1/2. Ставом трећим изреке са вишком противтужбеног захтева, а до тражене својине са уделом од по 1/2 на 90/100 делова стамбене зграде на Г, искључивој својини на помоћној згради, штали, магази, чардаку, фуруни, пушници и бунару, преко досуђеног из става другог изреке, захтев је одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили тужилац побијајући је у ставовима другом и четвртм изреке због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и тужени ЖЖ и као правни следбеник пок. 33, побијајући је у ставовима првом и трећем изреке из свих законских разлога, а који је одговорио на жалбу тужиоца.

Испитујући побијану пресуду у границама овлашћења прописаних чланом 372 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 125/2004 и 111/2009) који се примењује на основу члана 506 став 1 ЗПП (“Сл. гласник РС”, бр. 72/2011) апелациони суд је оценио да је сагласно одредби члана 369 став 3 Закона о парничном поступку потребно заказати расправу пред другостепеним судом јер је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а приликом доношења побијане пресуде учињена је битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку на коју се основано указује изјављеним жалбама. Наведена битна повреда одредаба парничног поступка огледа се у томе да су изостали разлози о свим битним чињеницама, а они дати којима је првостепени суд образложио одлуке о тужбеном и противтужбеном захтеву су нејасни, тако да се законитост и правилност побијане пресуде није могла са сигурношћу испитати, из ког разлога је првостепена пресуда морала бити укинута. Како су тужени по тужби тужиоца ЖЖ нужни и јединствени супарничаре у овом спору у смислу члана 204 ЗПП иако је жалбу изјавио само тужени ЖЖ пресуда је укинута и односу на све тужене.

На одржаној расправи другостепени суд је поново извео доказе који су изведени пред првостепеним судом, читањем свих исправа у списима предмета, записника о саслушању свих сведока, странака и свих вештака и увидом у спис предмета О 2201/05 и након њихове оцене у складу са одредбом члана 8 Закона о парничном поступку утврдио чињенично стање.

Правноснажним решењем о наслеђивању Општинског суда у Обреновцу О 154/84 од 15.05.1984. године иза смрти покојног ИИ, преминулог дана 12.02.1984. године, утврђено је да његову заоставштину сачињавају катастарске парцеле уписане у ЗКУЛ ... КО ... као његово искључиво власништво и то, између осталих, кат. парц. бр. ...

од 0.18.07 ха, као и кат. парцеле уписане у ЗКУЛ ... КО ... као његово власништво са уделом од 1/5, затим кат. парцеле ЗКУЛ ... КО ... као његово власништво са уделом од 1/5, кат. парцеле уписане у ЗКУЛ ... КО ... као његово власништво са уделом од 9/30 и кат. парцеле уписане у ЗКУЛ ... КО ..., као његово искључиво власништво. За наследнице су оглашене на основу закона и по основу споразума о деоби наслеђене имовине ЈЈ, супруга оставиоца, КК, син оставиоца, ЛЛ, син оставиоца и ЖЖ, син оставиоца. У образложењу наведено је да је, поред супруге и синова, покојни има и ћерку ЂЂ, те да се ћерка оставиоца ЂЂ одрекла наслеђа, док су се наслеђа прихватили супруга и синови. Решењем О 154/84 од 6.2.1989. године првостепени суд је прекинуо поступак расправљања имовине за коју је нашао да представља накнадно пронађену имовину пок. ИИ и ЖЖ, овде тужиоца, као наследника упутио на покретање парнице ради утврђења обима накнадно пронађене имовине.

Поступак у овој правној ствари започет је тужбом тужиоца против тужених ЈЈ, ЖЖ и ЛЛ дана 7.04.1989. године. У току поступка прво је преминула тужена ЈЈ дана 17.08.1989. године иза које су остала деца КК, ЛЛ, ЖЖ и ЂЂ (према смртвоници од 4.11.1989. године). Уговором о поклону непокретности овереним пред Општинским судом у Обреновцу под Ов бр. 2221/85 од 08.04.1985. године ЈЈ као поклонодавац поклонила је ову своју имовину поклонопримцу КК. Решењем О 284/89 обустављен је оставински поступак иза смрти пок. ЈЈ јер је целокупном имовином располагала уговором о поклону у корист сина КК. Затим је преминуо тужени КК дана 2.2.1993. године а његови правни следбеници су син ЖЖ и супруга покојног КК, ЗЗ. Правноснажним решењем о наслеђивању Општинског суда у Обреновцу О 20/93 од 08.10.1993. године, исправљено решењем под истим бројем од 08.02.1995. године, иза пок. КК преминулог 02.02.1993. године оглашени су за наследнике ЗЗ, супруга оставиоца и ЖЖ, син оставиоца и на накнадно пронађеној имовини решењем од 10.04.1995. године.

Надаље, преминуо је тужени ЛЛ дана 25.08.2004. године иза кога је законски наследник његов син ЕЕ према решењу Другог општинског суда у Београду О 2201/05 од 21.06.2005. године којим је допуњено правноснажно решење О 2795/04 од 06.09.2004. године којим је расправљена заоставштина пок. ЛЛ па је на новопронађеној имовини оглашен за наследника син оставиоца ЕЕ.

После закључења главне расправе пред првостепеним судом дана 13.03.2012. године преминула је тужена ЗЗ, дана 29.12.2015. године и решењем Основног суда у Обреновцу О 168/16 од 22.03.2016. године, за наследника на заоставштини оставиље пок. ЗЗ оглашен је ЖЖ. Затим је преминуо тужени ЕЕ дана 10.05.2016. године, те је поступак прекинут решењем Основног суда у Обреновцу П 14168/10 од 05.09.2016. године. Решењем јавног бележника ... са седиштем у Београду, Вождовац, УПП 11/17 веза О 5392/16 од 11.07.2017. године за наследнике пок. ЕЕ по законском основу наслеђивања оглашени су АА, стриц оставиоца, ГГ, сестра по преминулом стрицу КК, ЖЖ, брат по преминулом стрицу КК, ДД братаница по брату од тетке по оцу ВВ и ЂЂ, братаница по брату од тетке по оцу ВВ. Исти је од законских наследника позваних на наслеђе оставио наследнике трећег наследног реда с тим што је наследник и сестра по преминулој тетци ЂЂ, ЉЉ која је дала наследничку изјаву којом се прихватила наслеђа које јој по закону припада и свој наследни део на једнаке делове уступила санаследицама ММ и ДД. Дакле, ЉЉ је ћерка ЂЂ а која је ћерка покојног ИИ. Тужилац

је поднеском од 27.10.2017. године тражио да се поступак настави те да се позову законски наследници пок. ЕЕ ради изјашњења да ли ступају у парницу, након чега је поступак настављен решењем Основног суда у Обреновцу П 4168/10 од 30.03.2018. године.

Након отварања главне расправе пред овим судом решењем Гж 6143/21 од 13.06.2022. године преминула је ГГ дана 28.07.2022. године због чега је поступак прекинут решењем овог суда Гж 6143/21 од 6.9.2021. године. Правноснажним решењем јавног бележника ... из Београда УПП: 773-2022, О 7143/22 утврђена је заоставштина иза покојне ГГ, преминуле дана 28.7.2022. године и на истој су оглашени за наследнике по тестаменталном основу наслеђивања ББ и ВВ. Тужилац је поднеском од 25.5.2023. године тражио да се настави поступак те да се позову законски наследници пок. ГГ ради изјашњења да ли ступају у парницу, након чега је поступак настављен решењем овога суда Гж 2874/23 од 27.6.2024. године.

Покојни ИИ, бив. Из ..., био је отац тужиоца и првобитно тужених ЖЖ, КК и ЛЛ, а супруг ЈЈ. Иза смрти пок. ИИ, пред Општинским судом у Обреновцу у предмету О 154/84 вођен је оставински поступак, те расправљена његова непокретна имовина, с тим да предметни објекти нису ушли у састав заоставштине пок. ИИ и као такви нису били предмет наслеђивања. Међу парничним странкама је спорно да ли сви наведени објекти сачињавају заоставштину правног претходника странака пок. ИИ, те уколико улазе у његову заоставштину, у ком обиму.

Суд је поклонио веру исказима сведока НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ који сви сведоци су се изјашњавали у склопу својих сазнања о чињеницама које се односе на време градње наведених објеката, односно да су наведени објекти грађени за живота пок.ИИ, о којима су дали јасне, уверљиве и међусобно сагласне исказе те да је пок.ИИ живео у домаћинству са супругом ЈЈ, сином КК и његовом породицом, док су тужилац АА и тужени ЛЛ напустили њихово домаћинство, настанили се у ... с тим да су повремено долазили у кућу у ..., да је кош са амбаром саградио син пок. ИИ КК са његовим сином и то на месту штале и коша који је срушен с тим да је у изградњи новог објекта коришћен материјал делом из старог коша, те да су се бавили пољопривредном производњом и печењем цигле, да је пок. ИИ неколико година пред смрт био слабог здравља, и није могао бити радно ангажован, а до тада се и физички ангажовао на свим пословима, да је ЖЖ остао на имању и од 1975. године био радно ангажован на пословима пољопривреде и обављао аутопревозничку делатност, те да је за време живота пок. ИИ постављен темељ за помоћну стамбену зграду која је након његове смрти завршена, да је за помоћну стамбену зграду било купљено 700 комада блокова и то док је пок.ИИ био жив, а сав остали материјал који је био потребан је купљен после његове смрти, о чему су се у исказима изјаснили и тужилац и сада пок. тужени ЛЛ и КК, као и ЖЖ а тужени ЛЛ је навео да сматра да су покојни КК и његов син ЖЖ највише допринели изградњи објекта-помоћне стамбене зграде.

Из налаза и мишљења вештака грађевинске струке Станише Радојевића од 21.4.1994. године утврђено је да је породична стамбена зграда саграђена од опеке и бетона са таваницом од дрвених греда и трске, те бибер црепом као покривачем. Помоћни стамбени објекат је саграђен од гитер блокова и бетона са таваницом "ТМ" и фалцованим црепом као покривачем. Иста се састоји од приземља и поткровља и

незавршена је. Економски објекат је саграђен од шљако-бетонских блокова и бетона са таваницом “ТМ” и фалцованим црепом као покривачем. Штала је саграђена од опеке са таваницом од дрвених греда и даске и бибер црепом као покривачем. Амбар за жито је саграђен од шљако-бетонских блокова, опеке, бетона и дрвене грађе са таваницом “ТМ” и бибер црепом као покривачем. Фуруна са пушницом је саграђена од опеке са фалцованим црепом као покривачем. Што се тиче времена градње наведених објеката, вештак је нашао да је породична стамбена зграда грађена 1960. године (по наводима пок. КК 1966. године), с тим да се вештак није могао прецизно да се изјасни о времену градње имајући у виду да није наишао на чињенице које би са сигурношћу указивале на време градње. Помоћни и стамбени објекат, по заједничкој изјави странака, је отпочет са изградњом 1983. године, с тим да још није завршен, као и економски објекат, те фуруне и пушнице, док је амбар за жито грађен 1982. године. Штала је грађена око 1935. године, када је највероватније саграђен и бунар. Вредност породичне стамбене зграде у време вештачења износила је 32.540,00 динара, помоћне стамбене зграде 17.060,00 динара, економског објекта 16.206,00 динара, штале 6.679,00 динара, амбара за жито 9.815,00 динара, фуруне и пушнице 3.320,00 динара и бунара 499,00 динара, тако да је укупна грађевинска вредност ових објеката 86.120,00 динара. Што се тиче материјала раније коришћених објеката који је уграђен у постојеће објекте, у амбар за жито је уграђена опека, таванске греде, кровна градња, летве за кров и цреп, а у фуруну и пушницу сва опека за зидање, те је учешће старог материјала у амбару за жито 29%, а у фуруни и пушници 25%, док у остале објекте учешће вредности старог материјала у вредност свих објеката је 5%. На налаз вештака тужилац и тужени ЖЖ и ЗЗ су имали примедбе које су саслушањем вештака на рочишту дана 4.10.1994. године и допуном налаза од 31.10.1994. године отклоњене кроз исказ истог вештака, који је навео да на основу неспорних навода парничних странака узимао неопходне податке, на основу чега је и дао свој налаз и мишљење.

Из налаза и мишљења вештака актуара Јорданке Павловић од 1.2.1995. године произилази да је, на основу списка предмета, основни извор прихода у домаћинству пок. ИИ била пољопривредна производња на сопственом поседу, у укупној површини од 13.94.88 ха, укључујући шуму око 5 ха. У домаћинству су живели сада пок. ИИ, супруга ЈЈ и КК, тужени ЛЛ, тужилац АА (синови), те КК син АА, као и КК супруга ЗЗ, да су се бавили пољопривредном производњом, а као допунским занимањем – печењем цигле и прављењем ћумура. Остварени приходи са имања су улагани у градњу објеката, с тим да су у градњу објеката уграђивани материјали који су добијени рушењем старих објеката. Имајући у виду да је једини извор стицања дохотка била пољопривредна производња, да су сви радно способни чланови били ангажовани на сопственом поседу, произилази да уколико је у породичну стамбену зграду уграђен стари материјал, допринос пок. ИИ у стицању наведеног објекта и по основу економске базе је износио 40%, а по основу личног рада 15%, што би укупно износило 55%, док би у супротном, односно уколико у објекат није уграђен стари материјал, допринос на основу економске базе износи 25%, а по основу личног рада 15%, што би укупно чинило 40%. Што се тиче осталих објеката који су саграђени на кп.бр. ... и ... КО ..., како по основу учешћа економске базе, тако и учешћа личног рада, из налаза произилази да је приликом градње штале и бунара учешће пок. ИИ са од по 100%, економског објекта 20%, амбара за жито 29%, фуруне и пушнице 25%, а на помоћној стамбеној згради по основу економске базе допринос износи 10%. На овако дат налаз вештака тужилац је ставио примедбе које су кроз допунски налаз од 14.03.1995. године отклоњене, с тим што су

кроз исти налаз дате алтернативе за суд, с обзиром на утврђено чињенично стање током поступка, те прихватању изведених доказа од стране суда, а на допунски налаз странке нису имале примедбе. Код свега наведеног овај суд је прихватио наведене налазе и мишљења вештака, као јасне, логичне и у свему у складу са правилима струке.

Дакле, заоставштину оставиоца пок. ИИ сачињавају породична стамбена зграда, помоћна стамбена зграда, економски објекат, штала, амбар за жито и фуруна и пушница, али не као искључиво власништво у пуном обиму (осим штале и бунара који су грађени време док се деца оставиоца нису родила, те представљају у пуном обиму заоставштину пок. ИИ), јер је пок. ИИ живео у породичној заједници са својом супругом ЈЈ, сином КК, његовом супругом ЗЗ, унуком по сину КК, АА и његовом супругом, уз повремено долажење тужиоца и туженог ЛЛ, те да су у стицању наведених објеката свој допринос дали и чланови његовог породичног домаћинства. Основни извор прихода у домаћинству пок. ИИ била је пољопривредна производња на сопственом поседу у укупној површини од 13.94.88 ха, укључујући и шуму од око 5 ха, те је на газдинству редовно гајена крупна и ситна стока. Сви чланови домаћинства су се бавили допунским занимањем, печењем цигле и прављењем ћумура. Главни организатор производње који се уједно бавио и лаким пољопривредним пословима, на неколико година пред своју смрт био је пок. ИИ, који је у неколико наврата продавао земљу и шуму (што међу странкама није спорно). У току трајања заједнице вршена су улагања у изградњу објеката, рушени су стари објекти, грађени нови, па тако према налазу вештака грађевинске струке произилази да је учешће старог материјала у амбару за жито 29%, а у фуруни и пушници 25%, док у остале објекте према налазу вештака грађевинске струке произилази да је учешће вредности старог материјала у вредност свих објеката 5%. Што се тиче доприноса и учешћа пок. ИИ у стицању објеката који су предмет тужбеног захтева, те у ком би обиму они представљали његову заоставштину, пок. ИИ по основу економске базе имао би допринос у стицању породичне стамбене зграде са 40%, док је на основу личног рада имао учешће од 15%, што укупно чини 55%. Што се тиче помоћног стамбеног објекта пок. ИИ није имао допринос по основу личног рада, док је по основу економске базе имао учешће од 10%. Што се тиче економског објекта који је грађен 1983 године, допринос пок. ИИ по основу економске базе износи 20%, док по основу личног рада пок. ИИ није имао допринос. Што се тиче штале и бунара допринос пок. ИИ је по 100% у оба објекта, док је допринос у амбару за жито 29%, а у фуруни и пушници 25%.

Код овако утврђеног чињеничног стања, сходно одредби члана 161 Закона о наслеђивању ("Сл. гласник СРС", бр. 52/74, 1/80) делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца. Овај суд је утврдио да заоставштину пок. ИИ чини стамбена зграда те да на истој има удео од 22/100 као и да његову заоставштину чини помоћна стамбена зграда у сувласништву са 10/100 што је допринос пок. ИИ по основу економске базе, док његовог доприноса по основу личног рада није било, јер је објекат започет током 1983. године и за време живота пок. ИИ није завршен. Суд је прихватио тврдњу тужиоца да је дрво за кровну конструкцију овог објекта коришћено из шуме пок. ИИ, па са тих разлога је прихватио и његов допринос по основу економске базе, имајући при томе у виду изјаву туженог АА, који наводи да је пок.ИИ, никада није спорио да се сече шума за потребе домаћинства. Такође суд је прихватио и тврдњу тужиоца као и тврдњу сведока НН и туженог сада пок. ЛЛ, да је у породичну стамбену зграду уграђен материјал од порушених зграда без обзира на околност, што вештак грађевинске струке

није могао да се изјасни да ли у овом објекту има строг материјала или нема, са разлога што је наведени објекат грађен у времену од 1960.-1966. године, те је логично да материјал који се добијао рушењем буде уграђен у нови објекат, а уз то се домаћинство пок. ИИ, бавило печењем цигле, па је из изнетих разлога делимично усвојио тужбени захтев тужиоца, док је преко досуђених а до тражених сувласничких удела за ова два објекта као и за остале објекте тужбени захтев одбијен.

Ово из разлога што је пресудом Општинског суда у Обреновцу П 1396/90 од 06.07.1995. године ставом другим изреке, који је постао правноснажан, преко досуђеног сувласничког удела (ставом првим изреке) од 22/100 на стамбеној згради на слово "Г", сувласничког удела од 10/100 на помоћном објекту, сувласничког удела од по 67/100 на шталу и бунару, сувласничког удела на фуруни од 25/100, као и захтева да помоћна зграда – економски објекат који се састоји од две просторије за свиње са гаражом и надстрешницом, као и амбара за жито, до тражења да исти представљају искључиву својину пок. ИИ, као и захтева да сви објекти такође представљају искључиву својину пок. ИИ и његову заоставштину, тужбени захтев одбијен као неоснован. У том делу је основаним оцењен приговор пресуђене ствари који су тужени истакли поднеском од 07.06.2010. године, али с обзиром на фазу поступка пред другостепеним судом у овом делу тужбени захтев тужиоца је одбијен. Поред тога, у току овог поступка тужени ЖЖ је срушио (тврдио је да су због дотрајалности и времена пропали) шталу, кош са амбаром за жито са надстрешницом и тремом, фуруну и пушницу, те зазидао бунар а што је утврђено и из налаза и мишљења вештака грађевинске струке Милоша Милошевића од 11.6.2007. године те више не постоји предмет тужбе односно захтева у овом делу, јер право својине постоји на ствари као објекту тог права. Док постоји ствар као објекат права својине, постоји и то право. Пропашћу ствари престаје и право својине сходно члану 47 став 1 Закона о основама својинско правних односа. Под пропашћу ствари подразумева се њен нестанак као објекта права својине. Под пропашћу ствари подразумева се и уништење ствари, с тим што уколико је учињено од одређеног лица повлачи питање одговорности за насталу штету, али је то предмет облигационих, а не стварноправних односа. Имајући у виду да наведени објекти више не постоје они не могу бити предмет тужбеног захтева и не могу да уђу у састав заоставштине покојног ИИ.

Надаље, тужени ЖЖ и сада. пок. 33 су поднели тужбу дана 28.12.2005. године и поставили захтев за утврђење права својине. Тужбу су поднели против тужених АА и ЕЕ имајући у виду да неки објекти уопште не постоје те да су они изградили нове објекте, нов кош, чардак, нову оставу, шталу и магазу, ископали нов бунар, док су стара штала, пушница и фуруна због старости пропале а бунар затрпан (тужени АА се изјаснио да пошто је стари бунар био без воде он је излио плочу по површини, а себи ископао и саградио нови бунар), те да објекти осим стамбене и помоћне зграде заправо више не постоје, као и да су за време живота пок. КК са њим заједно живели у породичном домаћинству са пок. ИИ, те да је за време трајања те заједнице заједничким средствима изграђена главна зграда а да су сопственим радом изградили помоћну зграду. Првостепени суд је на рочишту од 02.02.2006. године спојио ради заједничког расправљања и одлучивања парнице П 1021/05 и П 161/05 с тим што ће убудуће носити ознаку П 161/05.

Затим обављено је и вештачење преко вештака грађевинске струке Милоша

Милошевића и вештака економско-финансијске струке Богљуба Пропадовића који је у свом налазу и мишљењу са задатком за утврђивање висине и обима имовине која представља заоставштину пок. ИИ и доприноса АА и ЗЗ у стицању одређеног својинског удела, дао три варијанте у зависности од учешћа грађевинског материјала са срушених објеката, а за који налаз и мишљење је користио налаз вештака актуара Јорданке Павловић од 01.02.1995. године у погледу процента доприноса пок. ИИ у стицању старог стамбеног објекта као и елементе - показатеље утврђене налазом и мишљењем вештака грађевинске струке Милоша Милошевића од 11.06.2007. и 19.01.2009. године (грађевинске вредности некретнина на дан 13.04.2007. године). У свом изјашњењу на рочишту одржаном дана 08.04.2010. године овај вештак се изјаснио да се налаз вештака грађевинске струке Милошевића из 2007. године односио на постојеће објекте на терену а да би утврдио удео вредности старих објеката материјала у вредности новоизграђених објеката користио је податке налаза вештака грађевинске струке Станише Радојевића из 1994. године као и налаз вештака Јорданке Павловић из 1995. године. Такође навео је да је стари бунар заравњен. Полазећи од наведених налаза он је свој налаз дао у три варијанте и користио је елементе ранијих налаза вештака. Користио је проценте из доприноса пок. ИИ у старим објектима који су раније утврђени налазом вештака актуара, а затим је вршио прорачун колико то износи процената увредности нових објеката. У варијанти Ц овог вештака од 17.07.2009. године која је дата под предпоставком да је грађевински материјал са срушених објеката уграђен у нове објекте за стамбени објекат стари заоставштину покојног ... износила је 55% (а после адаптације 39,78%) а за помоћну зграду 10%, што одговара наведеном ранијем налазу и мишљењу а који је овај вештак користио у погледу наведених објеката и у ком делу је усвојен тужбени захтев.

Тужилац је тврдио да је тужени ЖЖ искористио део старог материјала за нове објекте, међутим како је вештак економско-финансијске струке Богљуб Пропадовић користио проценте доприноса пок. ИИ у старим објектима који су раније утврђени налазом вештака актуара и који су дати у време док су ови објекти још увек постојали, а који обухватају (тада) стари материјал који је вештак урачунао у проценте којима је пок. ИИ учествовао у изградњи објеката а тужилац није пружио нити предложио доказе сходно члану 220-223 ЗПП да је стари материјал са срушених објеката учествовао и у ком проценту у новоизграђеним објектима то није пружио доказе да ти нови објекти у погледу удела старих (постојећих у време подношења тужбе) улазе у састав заоставштине пок. ИИ по основу учешћа материјала од до тада постојећих старих објеката, и самим тим нови објекти нису могли да уђу у састав заоставштине покојног ИИ.

Противтужбени захтев је одбијен јер је тужба поднета против тужених АА и ББ. Међутим из оставинског решења О 154/84 од 15.05.1984. године утврђује се да су наследници иза покојног ИИ осим тужиоца, пок. КК и пок. ЛЛ (чији је правни следбеник ББ) и ћерка оставиоца ЂЂ иза које је према садржини решења јавног бележника ... УПП 11/17 веза О 5392/16 од 11.07.2017. године наследник њена ћерка ЉЉ. Како тужени-противтужиоци нису обухватили тужбом као тужену ЂЂ (односно њену ћерку као њену правну следбеницу) то нема потпуне процесне легитимације за утврђење власништва на предметним објектима и то како новосаграђеним тако и преосталим постојећим објектима. Ово из разлога што се ћерка оставиоца ЂЂ јесте одрекла наслеђа иза свог покојног оца ИИ на непокретностима које су чиниле предмет

заоставштине по решењу О 154/84 од 15.05.1984. године али како то нису непокретности о којима се расправља у овом поступку а за ове објекте иста се није изјашњавала у оставини, због чега је и она морала бити обухваћена противтужбеним захтевом за утврђење права својине, као тужена. Санаследници у погледу заоставштине која је на њих прешла по самом закону стоје у јединственој недељивој правној заједници, због чега се они нужно појављују као јединствени супарничари, па према томе у парници треба сви да учествују. Због тога се сходно члану 204 ЗПП ради о случају када се у процесној заједници супарничара морају налазити сва лица према којима се спор може решити само на једанк начин, па постоји такозвано нужно супарничарство. Нетостатак свих лица, која улазе у круг нужних супарничара представља недостатак страначке способности јер се сва та лица сматрају као једна странка, због чега је противтужбени захтев у овој фази поступка, пред другостепеним судом одбијен.

Како ће се по окончању овога поступка странке вратити у оставински поступак поводом објеката који су предмет тужбеног захтева где ће се наследници изјашњавати о наследним уделима, односно давати наследничке изјаве на предметним објектима то наследница ЂЂ, односно њена правна следбеница није морала бити обухваћена тужбеним захтевом тужиоца, јер иако се иста одрекла наслеђа у оставинском поступку иза смрти пок. ИИ код тога суда у предмету О 154/84 с обзиром да је утврђено да наведени објекти представљају заоставштину сада пок. ИИ она се мора поново изјашњавати (као накнадно пронађеној имовини). Одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу за тражени упис у јавне књиге имајући у виду да се тужбени захтев односи на утврђење заоставштине пок.ИИ, да тужилац није једини наследник пок. ИИ те да ће наслеђивање бити предмет даљег оставинског поступка.

Приликом доношења одлуке суд је ценио и жалбене наводе тужиоца да је бивша супруга туженог ЖЖ, ХХ по основу брачне тековине са ЖЖ стекла својину са уделом 1/5 идеална сувласничка дела на непокретностима које су предмет тужбеног захтева по поравнању П 157/99 од 11.5.2004. године али је нашао да исти нису од утицаја. Ово зато што чињеница да је странка отуђила ствар или право у току трајања поступка по тужби тужиоца, о коме тече парница по тужби не спречава да се парница међу истим странкама и доврши, сагласно одредби члана 198 став 1 ЗПП.

Цењени су и наводи тужиоца из поднеска од 23.01.2023. године који је достављен у другостепеном поступку којим се указује на имовину наведену у поднеску од 02.02.2006. године – да је на основу исказа саслушаних сведока утврђено да је пок. ИИ поред имовине која је предмет спора располагао и другим покретним стварима, које нису биле предмет оставинске расправе, и то једним новим трактором марке “Ursus” са приколицом за трактор, плуговима, тањирачом, дрљачом и другим стварима опреме коју имовину је стекао тако што је продао земљиште и од тих средстава купио наведену опрему, те је навео да се уважи ово проширење предлога на наведене околности. Међутим, како другостепени суд одлучује у границама жалбе, а тужилац у жалби ове чињенице није истицао (да о овом проширењу није одлучено) то не може ни сада у другостепеном поступку.

Приликом доношења одлуке суд је имао у виду наводе туженог ВВ из поднеска од 15.12.2023. године којима указује на разлоге због којих не може да прихвати

парницу, али имајући у виду да је исти иза покојне ГГ постао њен правни сукцесор то се не може противити његовом значењу као наследника иза ове тужене. Како је након отварања расправе пред овим судом (решењем Гж 6143/21 од 13.6.2021. године) решењем овога суда Гж 6143/21 од 6.9.2021. године прекинут поступак у овој правној ствари због смрти тужене ГГ, то је решењем овога суда Гж 2874/23 од 27.06.2024. године поступак морао бити настављен када су се за то испунили законски услови, због чега су супротни наводи овог туженог да ово решење није могао донети другостепени суд, већ првостепени, оцењени неоснованим. Наводи истог туженог да је тужилац повукао тужбу у односу на туженог ВВ јер је рекао да он није странка у поступку, те предложио да се према овом туженом повуче тужба, јер исти свакако није пасивно легитимисан, оцењени су неоснованим, имајући у виду да се тужба може повући до закључења главне расправе, према члану 196 ЗПП. Поред тога, тужилац се изјаснио да он није повукао тужбу у односу на овог туженог, већ само констатовао да сматра да он нема својство учесника у поступку, јер га није ни тужио. Међутим, наследно-правна сукцесија основ је пасивне легитимације свих наследника (тужених) у овом поступку.

Цењени су и остали изведени докази и наводи странака, али посебно нису образлагани јер по налажењу другостепеног суда исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Како је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца а одбијен захтев туженог ЖЖ, имајући у виду резултат целокупног поступка, првостепеног и другостепеног, то је у конкретном случају успех тужиоца у овој парници сразмеран неуспеху, односно успеху наведеног туженог у овој парници, па су испуњени услови из члана 149 став 2 Закона о парничном поступку да свака странка сноси своје трошкове поступка, због чега апелациони суд сматра да с обзиром на постигнути успех свих странака у спору, свака странка треба да сноси своје трошкове поступка.

Због свега наведеног, другостепени суд је на основу одредбе члана 373 став 3 ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија
Станислава Митровић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић